

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/150/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206545
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5617206545.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému P. Z., nar. X. X. XXXX, trvale bytom P. L. XXX, v spore o zaplatenie 3127,10 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2759,85 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2659,25 eura od 3. 12. 2014 do 16. 5. 2016 a zo sumy 2644,25 eura od 17. 5. 2016 do zaplatenia, ktoré súd p o v o ľ u j e žalovanému splácať v mesačných splátkach vo výške 87 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 22. 9. 2017, sa pôvodný žalobca (Consumer Finance Holding a. s.) domáhal voči žalovanému zaplatenia 3127,10 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 30. 11. 2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o pôžičke číslo 7132695, uzatvorenej so žalovaným dňa 24. 1. 2014, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 3000 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutú pôžičku splatiť v 60 mesačných splátkach po 86,55 eura. Doposiaľ uhradil 447,75 eura. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 27. 9. 2014 ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti úveru a dňa 29. 11. 2014 mu oznámil, že 19. 11. 2014 celý úver zosplatnil. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi súčtom sumy, ktorú mal žalovaný zaplatiť ku dňu podania žaloby, vo výške 3573,05 eura a sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 1,80 eura a sumou vykonaných úhrad vo výške 447,75 eura.

2. Žalovaný nevyužil svoje procesné právo v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadril, hoci bol na vyjadrenie ku žalobe vyzvaný uznesením zo dňa 22. 11. 2017, ktoré prevzal, spolu s podanou žalobou, dňa 15. 1. 2018. Na pojednávaní ku podanej žalobe a nároku uplatnenému žalobcom výhrady nemal. Navrhol povoliť splácať priznané plnenie v splátkach.

3. Uznesením zo dňa 21. 5. 2018 súd rozhodol o pokračovaní v konaní s obchodnou spoločnosťou X. Ú. V., a. s., ako právnym nástupcom pôvodného žalobcu.

4. Uznesením zo dňa 17. 7. 2019 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky po začatí sporu.

5. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti advokáta žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, a ktorý svoju neúčast' ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a hospodárnosťou konania a navrhol, aby súd rozhodol aj v jeho neprítomnosti.

6. Žalovaný pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že pôžičku si vzal, nakoľko bol vypnutý od elektrieky a nemal dlh z čoho splatiť. Dlh by bol schopný splácať splátkami vo výške dojednanej v zmluve. Pracuje v pracovnom pomere, poberá príjem vo výške 400 eur mesačne v čistom. Býva v spoločnej domácnosti s priateľkou a jej rodičmi. Na stravu dáva 50 eur mesačne, prípadne aj viac, na elektrieku dáva 100 eur mesačne, 60 eur mesačne minie na benzín na cestu do práce. Má aj pôžičku voči Profi Creditu, ktorú spláca po 80 eur mesačne. Majetok nevlastní, vyživovacie povinnosti nemá.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, uzatvorili dňa 24. 1. 2014 zmluvu o poskytnutí pôžičky, v ktorej si dojednali poskytnutie pôžičky vo výške 3000 eur. Žalovaný sa zaviazal pôžičku splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 86,55 eura, splatných k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, s termínom konečnej splatnosti úveru 1/2019. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 27 %, ročná úroková sadzba 27 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 21,09 %, celková čiastka na úhradu 5193 eur. V článku 12. 4. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je dlžník v omeškani so zaplacením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a na uplatnenie tohto práva dlžníka upozornil 15 dní vopred. Podľa prehľadu splátok a úhrad, žalovaný zaplatil právnenmu predchodcovi žalobcu spolu 447,75 eura, z toho 15 eur po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dňa 16. 5. 2016. Dňa 27. 9. 2014 vyzval veriteľ žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 276,97 eura a upozornil ho na možnosť zosplatnenia celého úveru. Dňa 29. 11. 2014 veriteľ oznámil žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy vo výške 3178,02 eura.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 24. 1. 2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba W. N. V. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a. s.) a žalovaný uzatvorili zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanému pôžička, ktorú sa zaviazal, spolu s dojednaným úrokom, vrátiť v mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovaného v zmluve), jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalovaný si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, čo nebolo medzi stranami sporu sporné, uplatnil si právny predchodca žalobcu právo žiadať zaplatenie celého úveru. Oprávnenie veriteľa žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v článku 12.4 zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný bol na možnosť uplatnenia práva na splatenie celého úveru upozornený 15 dní vopred, v súlade so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. K splatnosti úveru potom došlo dňa 2. 12. 2014, prihladajúc k dátumu oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (29. 11. 2014) a obvyklej dĺžke poštovej prepravy (3 dni), dňom doručenia oznámenia žalovanému. Povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2759,85 eura. Z prehľadu splátok a úhrad bolo preukázané, že žalovaný zaplatil právnenmu predchodcovi žalobcu do predčasnej splatnosti úveru spolu 432,75 eura, čo predstavuje splátky splatné od februára 2014 do júna 2014. Nezaplatená preto zostala istina úveru vo výške 2659,25 eura a úroky ku dňu splatnosti úveru, t. j. k 2. 12. 2014, vo výške 115,60 eura, spolu 2774,85 eura, čo predstavuje dlžnú sumu ku dňu splatnosti úveru. Od uvedenej sumy súd odpočítal úhradu žalovaného vo výške 15 eur, vykonanú po predčasnej splatnosti úveru. Pri výpočte dlžnej istiny a úrokov súd prihliadol k tomu, že splátka úveru, vzhľadom na dojednanú výšku úrokovej sadzby, pozostávala zo splátky istiny v sume 68,15 eura a splátky úroku v sume 18,40 eura. Nakoľko žalovaný uhradil 5 splátok úveru, dlžná istina činila ku dňu splatnosti úveru 2659,25 eura (3000 eur - 5 x 68,15 eura uhradených žalovaným) a dlžné úroky 115,60 eura (z 5 neuhradených splátok splatných od júla 2014 do 20. 11. 2014 5 x 18,40 eura, t. j. 92 eur + 27 % ročne zo sumy dlžnej istiny 2659,25 eura od 21. 11. 2014 do 2. 12. 2014, t. j. 23,60 eura). V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť.

21. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške uplatnenej v žalobe, t. j. 5,05 % ročne, ktoré boli v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru, t. j. od 3. 12. 2014 do 16. 5. 2016, zo sumy dlžnej istiny 2659,25 eura a od 17. 5. 2016 do zaplatenia, prihliadajúc k čiastočnej úhrade žalovaného, zo sumy 2644,25 eura. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol. Žalobcovi prislúchali úroky z omeškania len z nezaplatených úrokov, nakoľko Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov (uvedený právny názor bol judikovaný napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 8. 2016, sp. zn. 10Co/111/2016, zo dňa 27. 6. 2018, sp. zn. 6Co/143/2018, zo dňa 26. 9. 2018, sp. zn. 7Co/170/2018).

22. Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiťm ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

23. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanému splácať priznané plnenie v splátkach vo výške 87 eur mesačne, prihliadajúc na osobu žalobcu, osobu žalovaného, najmä jeho príjmové a výdavkové pomery. Žalovaný poberá príjem z pracovného pomeru vo výške 400 eur mesačne v čistom a vznikajú mu výdavky minimálne v sume 290 eur. Uvedené skutočnosti mal súd preukázané výsluchom žalovaného, pričom skutkové tvrdenia žalovaného žalobca nerozporoval. Súd mal za to, že povolením splácania dlhu v splátkach, vzhľadom na výšku splátky a výšku priznaného plnenia, nebudú ohrozené práva žalobcu a súčasne nebude ohrozené uspokojovanie základných životných potrieb žalovaného.

24. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 2759,85 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 88 %, jeho neúspech 367,25 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 12 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 76 % (88 % - 12 %). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76 %. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.